

Sygn. akt II CSK 720/17

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z wniosku wierzycielki E.L.
przy uczestnictwie dłużnika P.A.
o stwierdzenie wykonalności orzeczenia sądu zagranicznego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 maja 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Apelacyjnego w P.
z dnia 22 czerwca 2017 r., sygn. akt I ACz [...] /17,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ k.p.c. wskazując na cechy konstrukcyjne skargi i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. Dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej.

Skarżąca powołując się na oczywistą zasadność skargi wskazuje na popełnienie błędów proceduralnych, które czynią orzeczenie rażąco sprzecznym z obowiązującymi przepisami prawa.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z samej jej treści wynika w sposób jednoznaczny, że wskazane w skardze podstawy zasługują na uwzględnienie. Oznacza to, że z argumentów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, bez konieczności dokonywania pogłębionej analizy prawnej lub czynności procesowych sądu, wynika jaskrawa sprzeczność wyroku z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa. O ile bowiem do uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawy są usprawiedliwione, o tyle do przyjęcia skargi do rozpoznania niezbędna jest jej oczywista zasadność w wyżej przedstawionym rozumieniu. Skarżąca nie wskazuje jakie błędy proceduralne zostały popełnione, jaki wpływ miały na rozstrzygnięcie i jakie przepisy postępowania zostały naruszone. Słusznie podnosi, że w razie stwierdzenia braków

formalnych wniosku Sąd powinien wezwać stronę do ich uzupełnienia, ale w sprawie niniejszej wniosek takich braków nie miał. Sąd natomiast stwierdził, że złożone orzeczenie Superior Court of C., co do zasady, może być przedmiotem postępowania o stwierdzenie wykonalności na podstawie art. 1150 i n. k.p.c., lecz uznał, iż ani z treści dokumentu Writ of execution ani z treści orzeczenia nie wynika jego prawomocność. Dołączenie do skargi kasacyjnej nowego dokumentu Writ of execution pozostaje irrelevantne dla postępowania kasacyjnego z uwagi na zakaz powoływania nowych dowodów w tym postępowaniu (art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Brak zatem podstaw do przyjęcia, że nastąpiły uchybienia przepisom prawa o charakterze elementarnym, mającym charakter oczywisty i widoczny *prima facie*.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z 13 § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego nie orzeczono, wniosek uczestnika o ich zasądzenie nie dotyczy bowiem etapu przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

aj

a.ł.